

Brian Reynolds

Bent u een christen?

‘En het gebeurde (...) dat de discipelen het eerst in Antiochië christenen werden genoemd’.

Handelingen 11:26

De aanduiding ‘christen’ komt maar drie keer voor in het Nieuwe Testament. Voor het eerst horen we de term in Antiochië in Syrië, na de vervolging die wegens Stefanus had plaatsgevonden in Judea. Het geloof in Christus breidde zich uit buiten Judea en Samaria en bereikte ook meer heidense gebieden. Steeds meer gelovigen uit de volken werden er toegevoegd aan de gemeente; dit gebeurde vooral hier in Antiochië. Het waren buitenstaanders die de gelovigen deze naam gaven. De Griekse aanduiding betekent heel eenvoudig ‘van Christus’, wat aangaf dat ze Zijn volgelingen waren.

De tweede keer werd de uitdrukking gebruikt door een koning. Paulus werd na zijn derde zendingsreis gevangengenomen in Jeruzalem en hij moest zich in Caesarea verantwoorden tegenover de Romeinse stadhouder en de Joodse koning Agrippa II, een achterkleinzoon van Herodes de Grote. De apostel gaf de koning in Handelingen 26 een indrukwekkend verslag van zijn bekering tot Christus. Hij was niet ongehoorzaam geweest aan het hemelse visioen dat hij had gehad, maar was veranderd van een vervolger van de gemeente in een volgeling van Christus. Het antwoord van Agrippa was dat hij hem bijna overtuigde om christen te worden (Hand. 26:28).

De derde keer dat de term voorkomt, is wel ernstig. De apostel Petrus schrijft in zijn eerste brief aan voornamelijk Joodse christenen in Klein-Azië, dat ze de verdrukking die ze ondergingen moesten accepteren als een vorm van lijden voor de naam van Christus. Niemand moest echter door *eigen* schuld of zonde met lijden

te maken krijgen; maar als iemand 'als christen lijdt, laat hij zich dan niet schamen, maar God verheerlijken in deze naam' (1 Petr. 4:15-16).

Keizer Nero vervolgde de gelovigen op brute wijze om de simpele reden dat ze christenen waren. Petrus spoorde hen aan om vol te houden en God te verheerlijken vanwege de kostbare Naam die over hen was uitgeroepen. Het was lijden ter wille van *Christus*; ze waren in feite dus gelukkig te prijzen, zoals Hij Zijn discipelen had gezegd (Matt. 5:11).

De eerste gelovigen gaven zichzelf dus niet deze naam. Zij noemden zich meestal broeders of leerlingen, of mensen 'van de Weg' (Hand. 9:2, 10, 25; 22:4; 24:14, 22). Zij volgden de Messias, die de Weg, de Waarheid en het Leven is (Joh. 14:6). Er zijn in onze tijd zo'n twee miljard mensen die zich 'christenen' noemen, maar hoeveel van hen zijn ware volgelingen van Christus?

Hoe staat het met u, met jou? Hebt u, heb jij de Heer Jezus Christus persoonlijk aangenomen als Heiland en Heer?

Oude Sporen 2018

